

ANDIITIDE SIIRDUMINE ÕHTUMAASESSE

KUIGI Euroopa sinine inimene ise kõrget kultuuritaset ei saavutanud, lõi ta siiski bioloogilised alused, mis tema adamiseeritud tüvikondade segunemisel hilisemate andiitidest vallutajatega moodustasid ühe kõige võimekama tüvikonna, kes ilmus Urantiale pärast violetset rassi ja nende andiitidest järeltulijaid ning kellel oli eeldusi tsivilisatsiooni loomiseks.

² Nüüdisaegsetes valgetes inimestes on säilinud Aadama tüvikondi, mis on segunenud sangikrassidega, mõnevõrra punase ja kollase, kuid eriti sinisega. Kõigis valgetes rassides on esialgse andoniidi tüvikonna ja veelgi enam varajaste nodiidi tüvikondade osakaal üsna suur.

1. ADAMIIDID JÕUAVAD EUROOPASSE

¹ Enne kui viimased andiidid Eufraati orust välja aeti, olid paljud nende vennad saabunud Euroopasse seiklejate, õpetajate, kaupmeeste ja sõjameestena. Violetse rassi algusaegadel kaitsesid Vahemere orgu Gibraltaritari maakitsus ja Sitsiilia maasild. Neil sisejärvedel algas inimese väga varane merekaubandus ning seal kohtusid põhjast tulnud sinised inimesed ja lõunapoolsed Sahara elanikud idast pärit nodiitide ning adamiitidega.

² Vahemere idapoolsesse orgu olid nodiidid rajanud ühe oma kõige laiema levikuga kultuuri ja tunginud neist keskustest mõningal määral Lõuna-Euroopasse, kuid eriti Põhja-Aafrikasse. Laiapealised nodiidi-andoniidi süürlased hakkasid oma asulates, mis aegamööda kerkisid Niiluse deltas, väga varakult tegelema keraamika ja põllundusega. Nad tõid kaasa ka lambaid, kitsi, veiseid ja teisi koduloomi ning tunduvalt täiuslikumad metallitöötlemisviisid, sest Süüria oli tol ajal metallitöötlemiskeskus.

³ Enam kui kolmekümne tuhande aasta jooksul võttis Egiptus vastu pideva vooluna saabuvaid mesopotaamlasi, kes tõid Niiluse orgu kohaliku kunsti ja kultuuri rikastamiseks kaasa oma kunsti ja kultuuri. Ent Sahara rahvaste arvukad sissevoolud viisid Niiluse-äärset varast tsivilisatsiooni sedavõrd tagasi, et Egiptus langes ligikaudu viieteist tuhande aasta eest oma madalaima kultuuritasemeni.

⁴ Varasematel aegadel ei olnud adamiitide rändel läände siiski mingeid takistusi. Sahara oli avar karjamaa, kus elas kõikjal karjakasvatajaid ja põllumehi. Sahara elanikud ei tegelnud kunagi tootmisega ega

ehitanud linnu. Nad olid indigomust rühm, kelles sisaldus rohkesti väljasurnud rohelise ja oranži rassi tüvikondi. Ent violetset pärandit said nad väga piiratud hulgal, enne kui maapinna kerkimine ja vett kandvate tuulte nihkumine selle õitsva ja rahumeelse tsivilisatsiooni jäänused laiali hajutas.

⁵ Aadama verd on jagunud enamikule inimrassidele, kuid mõni sai seda rohkem kui teised. India segarahvad ja Aafrika tumedamad rahvad adamiite ei võlunud. Nad oleksid vabalt segunenud punaste inimestega, kui neid poleks Ameerika mandritele tõrjutud, ja suhtusid väga soojalt kollasesse rassi, kes olid kaugel Aasias ja samuti raskesti ligipääsetavad. See tõttu, ajendatuna kas seiklushimust või altruismist või pärast Eufraati orust väljaajamist, tundus neile loomulik liituda Euroopa siniste rahvastega.

⁶ Sinistel inimestel, kes olid tol ajal Euroopas ülekaalus, ei olnud usutavasid, mis oleksid olnud seal varem kanda kinnitanud adamiitidele vastumeelt, ning violetse ja sinise rassi vahel oli suur seksuaalne külgetõmme. Parimad sinised inimesed pidasid seda endale suureks auks, kui neil lubati adamiitidega paari heita. Iga sinine mees lootis olla piisavalt osav ja loominguiline, et võita mõne adamiidi naise kiindumus, kõrgeltarenenud sinise naise ülim püüdlus oli pälvida mõne adamiidi tähelepanuavaldusi.

⁷ Need sisserändavad Eedeni pojad ühinesid aegamööda sinise rassi kõrgemate tüüpidega, stimuleerides nende kultuuritavasid ja hävitades halastamatult veel olemas olevaid neandertali tüvikondi. Selle rassist segunemise ja vähemarenenud tüvikondade kõrvaldamise tulemusena tekkis vähemalt tosin arenenud siniste inimeste mehiste ja edumeelset rühma, kellest üht olete hakanud nimetama kromanjoonlasteks.

⁸ Neil ja muudel põhjustel, mille hulgas olid üsna olulise tähtsusega soodsamad rännuteed, leidsid mesopotaamia kultuuri varased lained endale tee enamasti ainult Euroopasse. Just need asjaolud määrasid nüüdisaegse Euroopa tsivilisatsiooni arengu tingimused.

2. KLIMAATILISED JA GEOLOOGILISED MUUTUSED

¹ Violetse rassi varase leviku Euroopasse katkestasid teatavad üsna ootamatud kliimaatilised ja geoloogilised muutused. Põhjapoolsete jääväljade taandumisega nihkusid vett kandvad läänetuuled põhja, muutes

Sahara suured avarad karjamaa-alad järk-järgult viljatuks kõrbeks. Põud hajutas väiksemakasvulised brünetid ja tumedasilmised, kuid piklikupealised suure Sahara platoo elanikud laiali.

² Puhtamad indigoelemendid liikusid lõuna poole Kesk-Aafrika metsadesse, kuhu nad on jäänud praeguseni. Rohkem segunenud rühmad levisid laiali kolmes suunas: läänepoolsed, arenenumad hõimud rändasid Hispaaniasse ja sealt muudele naaberaladele Euroopas, moodustades hilisemate piklikupealiste brünettide vahemererasside tuumiku. Kõige vähemarenenud rühm Sahara platoo idaosast liikus Araabiasse ja sealt läbi Põhja-Mesopotaamia ja India kaugesse Tseilonisse. Keskmine rühm suundus põhja ja itta — Niiluse orgu ja Palestiinasse.

³ See teisene sangik-alus annab tunnistust, et nüüdisaegsed rahvad Dekkanist Iraani, Mesopotaamia ja Vahemere mõlema kaldani on omavahel suguluses.

⁴ ¶ Enam-vähem samaaegselt nende Aafrikas toimunud kliimamuutustega eraldus Inglismaa mandrist ja Taani kerkis merest, kuna Vahemere läänepoolset basseini kaitsnud Gibraltari maakitsus andis maaväriina tagajärjel järele, nii et see sisejärv saavutas kiiresti Atlandi ookeani taseme. Sitsiilia maasild vajus peagi vee alla, moodus tades ühtse Vahemere ja ühendades selle Atlandi ookeaniga. See looduse kataklüsm ujutas üle mitukümmend inimasulat ja põhjustas maailma ajaloos suurima inimeste kaotuse üleujutuse tagajärjel.

⁵ Vahemere vesistu üleujutamine katkestas kohe adamiitide liikumise läände, kuid Sahara elanike suur sissevool sundis neid otsima oma kasvavatele hulkadele väljapääsu Eedenist põhja ja itta. Kui Aadama järeltulijad rändasid Tigrise ja Eufrati orgudest põhja, tõkestasid nende teed mäed ja Kaspia meri, mis oli tol ajal laiem. Palju inimpõlvi adamiidid küttisid, pidasid kariloomi ning harisid maad oma asulates üle kogu Turkestani, laiendades aegamööda oma territooriumi Euroopasse. Aga nüüd jõudsid adamiidid Euroopasse idast ja leidsid eest sinise inimese kultuuri, mis oli Aasiast tuhandeid aastaid maha jäänud, sest sellel piirkonnal polnud Mesopotaamiaga peaaegu mingisuguseid kokkupuuteid olnud.

3. KROMANJOONI SININE INIMENE

¹ Sinise inimese iidseid kultuurikeskusi paiknes kõigi Euroopa jõgede ääres, kuid vaid Somme voolab praegu samas sängis nagu enne jääaegu.

² Rääkides sinise inimese tungimisest Euroopa mandrile, tuleb arvestada, et neid rassitüüpe oli kümneid. Euroopa sinised rahvad olid juba kolmkümmend viis tuhat aastat tagasi tugevasti segunenud, neis leidis nii punaseid kui ka kollaseid tüvikondi, ent Atlandi ookeani rannikul ja praeguse Venemaa aladel olid nad võtnud endasse üsna palju andoniidi verd ning lõuna pool puutusid kokku ka Sahara rahvastega. Neid paljusid rassirühmi üles lugeda ei oleks siiski mõtet.

³ Euroopa tsivilisatsioon oli sel varasel Aadamajärgsel perioodil ainulaadne segu siniste inimeste tarkusest ja osavusest ning adamiitide loovast kujutlusvõimest. Sinised inimesed olid väga elujõuline rass, kuid nad viisid adamiitide kultuurilist ja vaimset taset tunduvat alla. Viimastel oli väga raske kromanjoonlastele oma religiooni peale suruda, sest paljudel neist oli kalduvus petta ja tütarlapsi võrgutada. Euroopas oli religioon kümme tuhat aastat mõõnaseisus, võrreldes selle arenguga Indias ja Egiptuses.

⁴ Sinised inimesed olid kõigis ärisuhetes läbinisti ausad ja neil puudus täielikult segunenud adamiitide seksuaalne kombelõtvus. Nad austasid neitsilikust ja harrastasid polügaamiat vaid siis, kui oli sõda ja valitses meestenappus.

⁵ Kromanjooni rahvad olid vapper ja ettenägelik rass. Neil oli tõhus lastekasvatussüsteem. Selles töös osalesid mõlemad vanemad ja rakendati igati ka vanemaid lapsi. Igale lapsele õpetati põhjalikult koobaste hooldamist, kunsti ja ränikivitööd. Naised tundsid juba noores eas hästi kodumajandust ning algelist põllundust, mehed olid aga osavad kütid ja julged sõdalased.

⁶ Sinised inimesed olid kütid, kalamehed ja toidukorjajad; nad olid meisterlikud paadiehitajad. Nad valmistasid kivist kirveid, raiusid puid, püstitasid palgonne, mis olid osaliselt maa all ja mille katus oli kaetud loomanahkadega. Ka praegu on Siberis rahvaid, kes taolisi onne ehitavad. Lõunapoolsed kromanjoonlased elasid üldiselt koobastes ja grottides.

⁷ Karmi talve ajal polnud haruldane, et koopa ees öövalves seisvad tunnimehed surnuks külmusid. Neil oli vaprust, kuid eelkõige olid nad kunstnikud; segunemine Aadama verega kiirendas äkki nende loovat kujutlusvõimet. Sinise inimese kunsti kõrgaeg oli ligikaudu viieteist tuhat aastat tagasi, enne tumedama nahaliste rasside saabumist Aafrikast läbi Hispaania põhja.

⁸ ¶ Umbes viieteist tuhat aastat tagasi Alpi metsad üha laienesid. Samade kliimamuutuste sunnil,

mis olid muutnud maailma meeldivad jahialad kui-vadeks ja viljatuteks kõrbeteks, tõrjuti Euroopa kütid jõeorgudesse ja mererannikule. Kui vihmatuuled põhja liikusid, kattusid Euroopa suured avarad karjamaad metsadega. Need ulatuslikud ja suhteliselt järsud kliimamuutused sundisid Euroopa rahvaid loobuma küttimisest ja hakkama karjakasvatajateks, mõningal määral ka kaluriteks ja maaharijateks.

⁹ Muutused, mis tõid kaasa edusamme kultuuri vallas, põhjustasid samas teatavat bioloogilist taandarengut. Varasemal karjakasvatustajal olid arenenud hõimud sõlminud segaabelusid kõrgemat tüüpi sõjavangidega ja hävitanud alati need, keda nad alaväärtuslikuks pidasid. Kui nad aga hakkasid nüüd asulaid rajama ning põllunduse ja kaubandusega tegelema, jätsid nad paljud keskpärased vangid endale orjadeks. Ning just nende orjade järeltulijad kutsusid hiljem esile kogu kromanjooni tüübi nii tugeva mandumise. See kultuuriline taandareng jätkus, kuni saadi värskeid impulsse idast, sest üle Euroopa tuhis mesopotaamlaste viimane massiline sissetung, mis haaras kiiresti endasse kromanjooni tüübi ja kultuuri, pannes aluse valgete rasside tsivilisatsioonile.

4. ANDIITIDE SISSETUNG EUROOPASSE

¹ Andiite valgus Euroopasse küll pideva vooluna, kuid toimus ka seitse suuremat sissetungi ja viimased saabuvad tulid kolme suure lainena hobuste seljas. Mõned jõudsid Euroopasse Egeuse mere saarte kaudu ja läbi Doonau oru, kuid enamik varasematest ja puhtamate tüvikondadest rändas Loode-Euroopasse põhjast, üle Volga- ja Doni-äärsete karjamaade.

² Kolmanda ja neljanda sissetungi vahel jõudis Euroopasse põhjast andoniitide salk, kes oli tulnud Siberist Venemaa jõgede ja Baltimaade kaudu. Nad sulandusid kohe põhjapoolsete andiidi hõimudega.

³ Puhtama violetse rassi varasemad laialihajumised olid olnud tunduvalt rahumeelsemad kui nende hilisemate, poolsõjakate ja vallutusi armastavate andiitidest järeltulijate sissetungid. Adamiidid olid rahumeelsed, nodiidid sõjakad. Nende tüvikondade liitumisel ja hilisemal segunemisel sangikrassidega tekkisid võimekad ja agressiivsed andiidid, kes sooritasid tõelisi sõjalisi vallutusretki.

⁴ ¶ Aga hobune oli see arengutegur, kes määras andiitide ülemvõimu öhtumaadel. Hobune andis laialihajuvatele andiitidele ennenägematu mobiilsuse, võimaldades andiidi ratsaväelaste viimastel rühmadel liikuda kiiresti ümber Kaspia mere ja vallutada kogu Euroopa. Kõik andiitide eelmised lained olid liikunud nii

aeglaselt, et kippusid laiali hajuma, kui olid Mesopotaamiast veidigi kaugemale jõudnud. Ent need hilisemad lained liikusid sedavõrd kiiresti, et jõudsid Euroopasse ühtsete rühmadena, säilitades teatud määral oma kõrgema kultuuri.

⁵ Kogu asustatud maailm väljaspool Hiinat ja Eufraati alasid oli kümne tuhande aasta jooksul kultuuriliselt väga vähe edasi liikunud, aga siis ilmusid kuuendal ja seitsmendal aastatuhandel enne Kristust hoogsalt arenevad andiidi ratsanikud. Kui nad üle Venemaa taandike läände liikusid, haarates endasse parimad sinised inimesed ja hävitades halvimal, segunesid nad üheks rahvaks. Need olid niinimetatud põhjarahvaste esiisad — skandinaavia, saksa ja anglosaksi rahvaste esivanemad.

⁶ ¶ Üsna pea olid arenenumad sinised tüvikonnad kõikjal Põhja-Euroopas andiitidesse neeldunud. Vaid Lapimaal (ja teatud määral Bretagne'is) säilitasid vanemad andoniidid veel mingil määral oma identiteedi.

5. ANDIIDID VALLUTAVAD PÕHJA-EUROOPA

¹ Põhja-Euroopa hõime tugevdas ja täiustas Mesopotaamiast saabujate pidev vool läbi Venemaa alade ja Lõuna-Turkestani; kui andiitide ratsaväe viimased lained üle Euroopa tuhisid, oli selles piirkonnas juba rohkem andiidi päritoluga inimesi kui kogu ülejäänud maailmas.

² Põhjapoolsete andiitide sõjaline keskus oli kolme tuhande aasta vältel Taanis. Seal lähtusid järjestikused vallutajate lained, kes olid üha vähem andiidid ja üha enam valged, kuna mööduvad sajandid olid tunnustajateks Mesopotaamiast tulnud vallutajate lõplikule segunemisele vallutatud rahvastega.

³ ¶ Kui sinine inimene oli segunenud põhjas ja lõpuks alistunud ka lõunasse tunginud valgetele ratsaväelastele, siis kromanjoonlased avaldasid segunenud valge rassi edasiliikuvatele hõimudele kangekaelset ja kauaaegset vastupanu, kuid valgete kõrgem intellekt ja üha täienevad bioloogilised varud võimaldasid neil vanema rassi olematusse pühkida.

⁴ Valge ja sinise inimese vahelised otsustavad võitlused toimusid Somme'i orus. Siin osutas sinise rassi parim osa lõuna poole liikuvatele andiitidele vaprat vastupanu. Need kromanjoonlased kaitsesid enam kui viissada aastat edukalt oma territooriume, enne kui alistusid valgete sissetungijate kõrgemale sõjalisele

strateegiale. Thorist, põhjast tulnud vägede ülemjuhatajast otsustavas võidukas Somme'i lahingus, sai põhjapoolsete valgete hõimude kangelane ja hiljem austasid mõned neist teda kui jumalat.

⁵ ¶ Sinise inimese kantsid püsisid kõige kauem Lõuna-Prantsusmaal, kuid nende viimane suur sõjaline vastupanu ületati Somme'i ääres. Hilisematele vallutustele aitasid kaasa kaubanduse edasitungimine, rahvastiku kasv jõgede ääres, jätkuvad segaabelud endast kõrgematega, millega kaasnes vähemarenenute halastamatu hävitamine.

⁶ Kui andiidi hõimude vanematekogu oli tunnistanud mõne vähemarenenud vangi kõlbmatuks, anti ta keerulise tseremoonia käigus üle šamaanidest preestritele, kes läksid temaga jõe äärde ja viisid läbi riituse tema lähetamiseks „õnnelikele jahimaadele” — uputasid ta. Sel kombel hävitasid valged Euroopa vallutajad kõik nende teele jäänud rahvad, kes ei neeldunud kiiresti nende hulka, ja just sel kombel kaduski sinine inimene — ning kiiresti.

⁷ ¶ Kromanjoni sinine inimene oli nüüdisaegsete Euroopa rasside bioloogiline alus, kuid nad on jäänud püsima ainult oma kodumaa hilisemate mehiste vallutajate kaudu. Sinine tüvikond andis Euroopa valgetele rassidele palju tugevaid jooni ja füüsilist tarmukust, kuid segunenud Euroopa rahvaste huumorimeel ja kujutlusvõime pärinesid andiitidest. See andiitide liit siniste inimestega, millest tekkisid valged põhjarahvad, kutsus esile andiidi tsivilisatsiooni kiire tagasilanguse, arengu ajutise aeglustumise. Lõpuks aga tuli nende põhjapoolsete barbarite varjatud kõrge arengutase ilmsiks ja kulmineerus praeguses Euroopa tsivilisatsioonis.

⁸ ¶ Aastaks 5000 eKr olid valged rahvad ülekaalus kogu Põhja-Euroopas, kaasa arvatud Põhja-Saksamaal, Põhja-Prantsusmaal ja Briti saartel. Kesk-Euroopa oli mõnda aega sinise inimese ja ümarapäiste andoniitide kontrolli all. Viimased elasid põhiliselt Doonau orus, kust andiidid neid kunagi päriselt välja ei tõrjunud.

6. ANDIIDID NIILUSE ÄÄRES

¹ Pärast andiitide viimaseid rändeid algas Eufraati orus kultuuri allakäik ja tsivilisatsiooni keskpunkt kandus üle Niiluse orgu. Mesopotaamia järeltulijana sai Egiptusest maailma kõige arenenuma inimrühma keskus.

² Niiluse org hakkas üleujutuste all kannatama veidi enne Mesopotaamia orge, kuid seal oli olukord siiski palju parem. Seda varast tagasilööki kompenseeris

kuhjaga andiitidest sisserändajate jätkuv saabumine, nii et Egiptuse kultuur, mis tegelikult pärines Eufraati aladelt, näis edasi rühkivat. Kuid 5000 a eKr, Mesopotaamia üleujutuste perioodil, elas Egiptuses seitse selgesti eristuvat inimolendite rühma; kõik peale ühe olid tulnud Mesopotaamiast.

³ ¶ Kui toimus viimane väljaränd Eufraati orust, läks Egiptusel selles suhtes hästi, et ta sai juurde nii palju kunsti- ja käsitöömeistreid. Andiidi käsitöölised tundsid seal end nagu kodus, sest jõeäärne elu koos üleujutuste, niisutuse ja põudadega oli neile hästi tuttav. Niiluse oru kaitstud asend oli neile meeltemööda, seal ohustasid neid vaenulikud röövretked ja rünnakud palju vähem kui Eufraati kallastel. Ja nad täiustasid tunduvalt egiptlaste metallitöötlemisoskusi, töödeldes siin rauamaaki, mis tuli Musta mere alade asemel hoopis Siinai mäelt.

⁴ ¶ Egiptlased koondasid väga varakult oma linnaajalad keeruliseks üleriigiliseks jumalate süsteemiks. Nad kujundasid välja ulatusliku teoloogia ja neil oli niisama ulatuslik, kuid koormav preesterkond. Mitu erinevat juhti püüdsid elustada setiitide varaste religioosete õpetuste jäänuseid, kuid nende edu oli vaid lühiajaline. Andiidid ehtasid Egiptuses esimesed kiviehitised. Esimese ja kõige suurejoonelisema kiviüramiidi püstitas oma peaministriametis oleku ajal Imhotep, andiidist arhitektuurigenius. Varasemad hooned olid ehitatud tellistest ja kuigi maailma erinevates paikades oli püstitatud palju kiviehitisi, oli see Egiptuses esimene. Pärast selle suure arhitekti aega algas ehituskunstis pidev langus.

⁵ Säravale kultuuriajastule tegi lõpu Niiluse kaldal peetud kodusõda ja selle riigi, nagu varem Mesopotaamiagi, hõivasid vähearenenud hõimud külalislahkusetust Araabiast ning lõunast tulnud mustad inimesed. Tulemuseks oli ühiskonna enam kui viissada aastat kestnud pidev allakäik.

7. VAHEMERE SAARTE ANDIIDID

¹ Kui Mesopotaamias toimus kultuuriline langus, püsis Vahemere idaosa saartel mõnda aega kõrge tsivilisatsioon.

² Ligikaudu 12 000 a eKr rändas üks andiitide kõrgeltarenenud hõim Kreetale. See oli ainus saar, mis asustati nii varakult sedavõrd arenenud rühma poolt, ja kulus veel peaaegu kaks tuhat aastat, enne kui nende meresõitjate järeltulijad naabersaartele levisid. Selles rühmas olid kitsapealised, väiksemakasvulised andiidid, kes olid sõlminud segaabelusid põhjapoolsete andiitide vaniidi osaga. Nad kõik olid alla saja ka-

heksakümne sentimeetri pikad ning suuremate ja vähemarenenud rühmade poolt mandrilt välja tõrjutud. Need Kreeta emigrandid olid väga osavad tekstiili-, metalli- ja keraamikatööstuses ning kivi kasutamises ehitusmaterjalina. Nad tegelesid kirjatööga ning olid karjakasvatajad ja põllumehed.

³ Peaaegu kaks tuhat aastat pärast Kreeta asustamist liikus rühm pikki Aadamapoja järeltulijaid üle põhjapoolsete saarte Kreekasse, tulles peaaegu otse oma kodumaalt, Mesopotaamiast põhjas asuvast mäestikust. Neid kreeklaste esiisasad juhtis läände Sato, Aadamapoja ja Ratta otsene järeltulija.

⁴ Sellesse rühma, mis lõpuks Kreekas kanda kinnitas, kuulus kolmsada seitsekümmend viis valitud ja arenenud inimest, kellega lõppes adamsoniitide teine tsivilisatsioon. Need Aadamapoja hilisemad järeltulijad kandsid endas tekkivate valgete rahvaste tol ajal väga väärtuslikke tüvikondi. Nad olid kõrge intellektiga ja füüsiliselt kõige kaunimad inimesed pärast esimest Eedenit.

⁵ ¶ Kreeka ja Egeuse mere saarte piirkonnast sai peagi järgmine õhtumaa kaubandus-, kunsti- ja kultuurikeskus pärast Mesopotaamiat ja Egiptust. Aga nagu Egiptuse, nii ka peaaegu kogu Egeuse maailma kunst ja kultuur pärines Mesopotaamiast, välja arvatud kreeklaste adamsoniitidest eellaste kultuur. Selle hilisema rahva kunst ja vaimuanded tulenesid otseselt Aadama ja Eeva esimese poja Aadamapoja ja tema haruldase teise naise, Vürst Caligastia kaaskonna puhta nodiidi katkematusse põlvnemisliini kuulunud tütre järeltulijatelt. Pole ime, et kreeka mütoloogias räägiti nende otsesest põlvnemisest jumalatest ja üleimlikest olenditest.

⁶ Egeuse mere piirkond läbis viis selgelt erinevat kultuurietappi, iga järgmine vähem vaimne kui eelmine. Üsna pea häabus nende viimane kuulsusrikas kunstiajajärk kreeklaste hilisemate põlvkondade sisetoodud doonaulastest orjade tõttu, kel olid kiiresti paljunevad keskpärased järeltulijad.

⁷ Sel ajajärgul läks Kreetal kõige enam moodi Kaini järeltulijate *emakultus*. Selles kultuses ülistati Eevat ja palveldati teda kui „suurt ema”. Eeva kujutisi leidis kõikjal. Üle kogu Kreeta ja Väike-Aasia püstitati tuhandeid avalikke templeid. See emakultus püsis kuni Kristuse ajani ning lülitati hiljem varakristlikku religiooni, kus jätkus Jeesusu maise ema Maarja ülistamise ja palveldamisena.

⁸ ¶ Ligikaudu 6500 a eKr oli toimunud andiitide vaimse pärandi suur langus. Aadama järeltulijaid olid

kõikjale laiali hajunud ning nad olid peaaegu täielikult neeldunud vanematesse ja arvukamatesse inimrassidesse. Andiidi tsivilisatsiooni allakäik koos nende usunormide kadumisega jättis maailma vaimselt vaesunud rassid haletsusväärseks olukorda.

⁹ ¶ Aastaks 5000 eKr olid kolm Aadama järeltulijate puhtaimat tüvikonda Sumeris, Põhja-Euroopas ja Kreekas. Kogu Mesopotaamia taandarenes aeglaselt segunenud tumedamate rasside voolu mõjul, mis imbus sinna Araabiast. Nende vähemarenenud rahvaste tulek aitas andiitide bioloogiliste ja kultuuriliste jäännuste laialihajumisele veelgi enam kaasa. Kõikjal sellest viljakast poolkaarest valgus hulljulgemaid rahvaid läände, saartele. Need sisserändajad kasvasid vilja ja köögivilju ning töid kaasa kodustatud loomi.

¹⁰ Ligikaudu 5000 a eKr lahkus suur hulk edumeelseid mesopotaamlasi Eufraati orust ja asus elama Küprose saarele; selle tsivilisatsiooni pühkisid umbes kaks tuhat aastat hiljem minema põhjast tulnud barbarite hordid.

¹¹ ¶ Veel üks suur koloonia asus elama Vahemere äärde, hilisema Kartaago lähedale. Ja Põhja-Aafrikast saabus Hispaaniasse arvukalt andiite, kes segunesid hiljem Šveitsis oma juba varem Egeuse mere saartelt Itaaliasse tulnud vendadega.

¹² ¶ Kui Egiptuses algas nagu Mesopotaamiaski kultuuri langus, põgenesid paljud võimekamad ja arenenumad pered Kreetale, mis sellele juba niigi kõrgele tsivilisatsioonile palju juurde andis. Ja kui vähemarenenud rühmade saabumine Egiptusest hakkas hiljem Kreeta tsivilisatsiooni ohustama, liikusid kultuursemad pered edasi läände, Kreekasse.

¹³ ¶ Kreeklased olid suurepärased õpetajad ja kunstnikud, lisaks maailma suurimad kauplused ja kolonisaatorid. Enne alistumist vähemarenenud rahvaste voolule, mis nende kunsti ja kaubanduse lõpuks endasse haaras, õnnestus neil istutada läände nii palju kultuuri eelposte, et suur hulk varajaste kreeklaste saavutusi jäi püsima Lõuna-Euroopa hilisemates rahvastes. Paljud nende adamsoniitide segunenud järeltulijad liitusid naabruses asuvate mandrialade hõimudega.

8. DOONAU ANDONIIDID

¹ Eufraati oru andiidi rahvad rändasid põhja poole Euroopasse, kus nad segunesid sinise inimesega, ja läände Vahemere aladele, kus segunesid juba varem ühtesulanud saharalaste ja lõunapoolsete siniste inimeste jäänustega. Nende valge rassi kahe lahknenu

haru vahel elased siis ja elavad ka praegu varasematest andoniidi hõimudest allesjäänud laiapealised mägilased, kes olid juba ammu neid keskpõirkondi asustanud.

² Neid Andoni järeltulijaid leidis hajutatult enamikus Kesk- ja Edela-Euroopa mägi- ja tsoonides; sageli tuli täiendust Väike-Aasiast, mida nad hõivasid üsna suurte hulkadena. Iidsed hetiidid põlvnesid otse andoniidi tüvikonnast; nende kahvatu nahk ja lai pea olid selle rassi tüüpilised iseärasused. See tüvikond jäi püsima ka Aabrahami esivanemates ja andis suure panuse nende tema hilisemate juudi järeltulijate iseloomulikkude välismuusse, kelle kultuur ja religioon pärines andiitidest, ehkki nad rääkisid hoopis erinevat keelt. Nende keel oli selgelt andoniidi keel.

³ Hõimud, kes elasid Itaalia, Šveitsi ja Lõuna-Euroopa järvedele vaiadele või palkidele ehitatud majades, olid Aafrika, Egeuse ja eriti Doonau rännete üha kaugemale laienevad rühmad.

⁴ Doonaulased olid andoniidid, põllumehed ja karjakasvatavad, kes olid saabunud Euroopasse üle Balkani poolsaare ja liikusid Doonau oru kaudu aeglaselt põhja poole. Nad tegelesid keraamika ja maaharimisega, eelistades elada orgudes. Doonaulaste kõige põhjapoolsem asula oli Belgias, Liège'is. Oma kultuuri keskmest ja allikast eemale liikudes taandarenesid need hõimud kiiresti. Parimad keraamikatooted on valmistatud nende varasemates asulates.

⁵ Doonaulastest said Kreeta misjonäride mõjul emakummardajad. Need hõimud sulasid hiljem kokku andoniidi meresõitjate rühmadega, kes saabusid laevadega Väike-Aasia rannikult ja olid samuti emakummardajad. Nii asustati suur osa Kesk-Euroopast varakult nende laiapealiste valgete rasside segatüüpidega, kes palveldasid ema ja põletasid religioossetel riitustel surnuid, sest emakultuses oli tavaks põletada kivionnides surnuid.

9. KOLM VALGET RAHVAST

¹ Kui andiitide ränded hakkasid lõpule jõudma, kujunes rasside segunemise tulemusena Euroopas üldjoontes kolm valget rahvast.

² 1. *Põhjapoolne valge rahvas*. See niinimetatud põhjarahvas koosnes eeskätt sinistest inimestest ja andiitidest, kuid sisaldas ka üsna palju andoniidi verd ning vähem punast ja kollast sangikut. Seega sisaldas põhjapoolne valge rahvas nelja kõige paremat inimtüvikonda. Kuid suurim oli sinise inimese pärand. Tüüpiline varane põhjamaa lane oli pikliku peaga, suurt

kasvu ja blond. Kaua aega tagasi segunes see rahvas aga põhjalikult kõigi teiste valgete rahvastega.

³ Euroopa ürgne kultuur, millega põrkasid kokku sissetungivad põhjamaalased, oli taandarenevate doonaulaste ja sinise inimese segu kultuur. Põhjamaa-taani ja doonau-andoniidi kultuurid kohtusid ja segunesid Reini jõe ümbruses, millest annab tunnistust ka kahe rahvarühma olemasolu praegusel Saksamaal.

⁴ Põhjamaalased jätkasid kauplemist Balti mere rannikult saadud merevaiguga ja pidasid Brenneri mäekuru kaudu laialdasi kaubandussidemeid Doonau oru laiapealistega. See pikaajaline kokkupuude doonaulastega pani ka põhjamaalased ema palveldama ja mitu tuhat aastat oli surnute põletamine kogu Skandinaavias peaaegu üldlevinud. Sellega on seletatav, miks ei leita kõikjal Euroopas levinud varasemate valgete rahvaste jäänuseid — leitakse vaid nende tuhka kivija saviurnides. Need valged inimesed ehitasid ka elumaju, nad ei elanud kunagi koobastes. Ning sellega on taas põhjendatav, miks valge inimese varasest kultuurist on säilinud nii vähe tõendeid, kuigi sellele eelnenud, kindlalt kinnistesse koobastesse ja grottidesse suletud kromanjooni tüübi jäljed on hästi säilinud. Jääb mulje, nagu oleks Põhja-Euroopas olnud ühel päeval taandarenevate doonaulaste ja sinise inimese algeline kultuur ja juba järgmisel päeval ilmunud äkki märksa arenenum valge inimene.

⁵ ¶ 2. *Keskpõirkondade valge rass*. Kuigi selles rühmas sisaldub sinise, kollase ja andiidi tüvikondi, on see valdavalt andoniidi rass. Need on laiapealised, tõmmud ja jässakad inimesed. Nad on surutud põhjapoolse ja vahemere rahva vahele nagu kiil, mille laiem osa jääb Aasiasse ja tipp tungib Ida-Prantsusmaale.

⁶ Peaaegu kakskümmend tuhat aastat olid andiitid tõrjunud andoniite Kesk-Aasiast üha enam põhja poole. 3000 a eKr sundis üha suurem põud andoniitide Turkestani tagasi tulema. Andoniitide tung lõuna poole jätkus enam kui tuhat aastat, hargnenud Kaspia ja Musta mere ümbruses, saabusid nad Balkani ja Ukraina kaudu Euroopasse. See sissetung tõi kaasa Aadamapoja järeltulijate ülejäänud rühmad ja sissetungiperioodi teisel poolel saabus ka arvukalt Iraani andiite ning palju setiidi preestrite järglasi.

⁷ Aastaks 2500 eKr jõudsid lääne poole tungivad andoniidid Euroopasse. See kogu Mesopotaamia, Väike-Aasia ja Doonau basseini langemine Turkestani mägedest tulnud barbarite kätte oli kõige tõsisem ja kestvam kultuuriline tagasilöökk, mis kunagi oli toimunud. Need sissetungijad andsid Kesk-Euroopa rahvas-

tele selgelt andoniidse iseloomu ning on jäänud sellest ajast saadik iseloomulikeks alpirahvasteks.

⁸ ¶ 3. *Lõunapoolne valge rass*. See brünett vahemere rahvas koosnes andiitide ja sinise inimese segust, kelles oli andoniidi tüvikonda vähem kui põhjas. Rühm haaras endasse saharalaste kaudu ka üsna palju teisest sangikverd. Hilisemal ajal lisandus sellele valge rassi lõunapoolsele osale Vahemere idarannikult tugevaid andiidi elemente.

⁹ Vahemere rannikualadele levisid aga andiidid alles nomaadide suurte sissetungide ajal 2500 a eKr. Neil sajandeil, mil nomaadid Vahemere idaranniku alasid ründasid, maismaaliiklus ja -kaubandus peaaegu katkesid. Maismaareiside katkemine kutsus esile mere-liikluse ja -kaubanduse kiire arengu; Vahemere-äärne merekaubandus oli ligikaudu neli tuhat viissada aastat tagasi täies hoos. Ja mereliikluse areng kutsus esile andiitide järeltulijate järsu leviku kõikjale Vahemere basseini rannikualadele.

¹⁰ Need rasside segunemised löid aluse lõunapoolse euroopa rassi tekkeks, mis on kõige enam segunenud. Hiljem segunes see rahvas veelgi, nimelt araabia sinistekollaste-andiidi rahvastega. Vahemere rass on tegelikult teiste ümbruskonna rahvas tega nii vabalt segunenud, et on eraldi tüübina täiesti eristumatu, kuid selle liikmed on üldiselt lühikest kasvu, pikliku peaga ja brünetid.

¹¹ Põhjas hävitasid andiidid sõdade ja abiellumise teel sinised inimesed, kuid lõunas säilis neid rohkem. Selle rassi kahe haruna on säilinud baskid ja berberid, kuid ka need rahvad on saharalastega põhjalikult segunenud.

¹² ¶ Niisugune oli rasside segunemise olukord Kesk-Euroopas ligikaudu 3000 a eKr. Vaatamata Aadama osalisele üleastumisele kõrgemate tüüpide omavahe-line segunemine siiski toimus.

¹³ ¶ See oli aeg, mil noorem kiviaeg oli asendumas saabuva pronksiajaga. Skandinaavias oli pronksi-

aeg, mida iseloomustas emakummardamine, Lõuna-Prantsusmaal ja Hispaanias jätkus noorem kiviaeg ja päikesekummardamine. See oli aeg, mil ehitati ringikujulisi katuseta päikesetempleid. Euroopa valged rahvad olid energilised ehitajad, kes püstitasid päikesse auks suuri kivist monumente, mis sarnanesid nende hilisemate järeltulijate loodud Stonehenge'iga. Päikesekummardamise komme näitab, et sel ajal oli Lõuna-Euroopas suur põllunduse periood.

¹⁴ Selle suhteliselt hiljutise päikesekummardamisaja ebaisu järgi püsib Bretagne'i rahvakommetes veel praegugi. Kuigi bretoonid on juba enam kui tuhat viissada aastat tagasi ristiisku pööratud, säilitavad nad ikka veel nooremast kiviajast pärinevaid amulette, mis aitavat kaitsta kurja silma eest. Nad hoiavad korstnas fulguriiti, et see kaitseks pikse eest. Bretoonid ei ole kunagi segunenud Skandinaavia põhjarahvastega. Nad on Lääne-Euroopa esialgsete andoniitidest asukate järeltulijad, kes on segunenud vahemere tüvikonnaga.

¹⁵ ¶ Kuid ekslik oleks arvata, et valgeid rahvaid saab liigitada põhja-, alpi- ja vahemererahvasteks. On olnud liiga palju segunemisi, et selline rühmitamine oleks võimalik. Kunagi jagunes valge rass üsna selgelt nendeks rahvasteks, kuid sellest ajast on toimunud ulatuslik segunemine ja neid erisusi ei ole enam võimalik selgelt tuvastada. Isegi juba 3000 a eKr ei kuulunud iidsed sotsiaalsed rühmad rohkem ühte rassi kui praegused Põhja-Ameerika elanikud.

¹⁶ Selle Euroopa kultuuri areng ja teatav segunemine jätkus viis tuhat aastat. Ent keelebarjääri tõttu ei saanud mitmed õhtumaa rahvad omavahel vabalt suhelda. Viimase sajandi jooksul on sellel kultuuril olnud parimad segunemisvõimalused Põhja-Ameerika kosmopoliitses elanikkonnas; selle mandri tuleviku määrab nende rassitegurite kvaliteet, mida lubatakse selle praegusesse ja tulevasse elanikkonda sisse viia, samuti ühiskonnas säiliv kultuuritase.

¹⁷ [Esitanud Neadoni Peaingel.]